

DYREKTYWA DOTYCZĄCA OCZYSZCZANIA ŚCIEKÓW KOMUNALNYCH

Art.1 Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych w celu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego przy jednoczesnym stopniowym eliminowaniu emisji gazów cieplarnianych i poprawie bilansu energetycznego w zakresie zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych. Ustanawia również zasady dotyczące dostępu do infrastruktury sanitarnej, przejrzystości sektora ścieków komunalnych oraz regularnego nadzoru ścieków komunalnych pod względem parametrów dotyczących zdrowia publicznego.

Art.2 Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- (1) „ścieki komunalne” oznaczają ścieki bytowe, mieszaninę ścieków bytowych i ścieków innych niż bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych i ścieków komunalnych
- (2) „ścieki bytowe” oznaczają ścieki z osiedli mieszkaniowych i usług komunalnych, które pochodzą głównie z metabolizmu człowieka i z działalności gospodarstw domowych;
- (3) „ścieki inne niż bytowe” oznaczają wszelkie ścieki odprowadzane do systemów zbierania z obiektów wykorzystywanych do jednego z następujących celów:
 - a) działalność handlowa;
 - b) działalności prowadzona przez instytucję;
 - c) działalność przemysłowa.
- (4) „aglomeracja” oznacza obszar, na którym ładunek zanieczyszczeń ze ścieków komunalnych jest wystarczająco skoncentrowany (10 RLM na hektar lub więcej), aby ścieki komunalne mogły być gromadzone i odprowadzane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego punktu zrzutu.
- (5) „spływ miejski” oznacza wodę deszczową z aglomeracji zbieraną ogólnospławnymi lub rozdzielczymi systemami kanalizacyjnymi;
- (6) „przelew wód burzowych” oznacza spowodowany opadami deszczu zrzut z kanalizacji ogólnospławnej nieoczyszczonych ścieków komunalnych do odbiorników;
- (7) „system zbierania” oznacza system przewodów służących do zbierania i przesyłania ścieków komunalnych;
- (8) „kanalizacja ogólnospławna” oznacza przewód, który zbiera i przesyła ścieki komunalne;
- (9) „kanalizacja rozdzielcza” oznacza przewód, który oddzielnie zbiera i przesyła jedną z następujących substancji:
 - a) ścieki bytowe;
 - b) ścieki inne niż bytowe;
 - c) mieszanina ścieków bytowych i ścieków innych niż bytowe;
 - d) wody deszczowe z aglomeracji;
- (10) „równoważna liczba mieszkańców” lub „(RLM)” oznacza jednostkę wyrażającą średni potencjalny ładunek zanieczyszczenia wody powodowany przez jedną osobę dziennie, gdzie 1 RLM jest ładunkiem organicznym ulegającym biodegradacji mającym pięciodniowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT₅) wynoszące 60 g tlenu dziennie;

- (11) „oczyszczanie wtórne” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych w ogólnym procesie obejmującym oczyszczanie biologiczne z osadnikiem wtórnym lub innym procesem.
- (12) „oczyszczanie trzeciego stopnia” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych w procesie usuwania azotu i fosforu ze ścieków komunalnych;
- (13) „oczyszczanie czwartego stopnia” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych w procesie, który usuwa szerokie spektrum mikrozanieczyszczeń ze ścieków komunalnych;
- (14) „osad” oznacza wszelkie odpady stałe, półpłynne lub płynne powstałe w wyniku oczyszczania ścieków komunalnych;
- (15) „eutrofizacja” oznacza wzbogacenie wody składnikami odżywczymi, w szczególności związkami azotu i/lub fosforu, powodujące przyspieszony wzrost glonów i wyższych form życia roślinnego, powodując niepożądane zaburzenie równowagi organizmów obecnych w wodzie oraz jakości tej wody;
- (16) „mikrozanieczyszczenie” oznacza substancję, w tym produkty jej rozkładu, która zwykle występuje w środowisku i ściekach komunalnych w stężeniu poniżej miligramów na litr i którą można uznać za niebezpieczną dla zdrowia ludzkiego lub środowiska na podstawie którejkolwiek z kryteriów określonych w części 3 i części 4 załącznika I do rozporządzenia WE (*Regulation EC 1272/2008 of the European Parliament and of the Council on classification, labelling and packaging of substances and mixtures (OJ L 353 31.12.2008, p 1)*).
- (17) „współczynnik rozcieńczenia” oznacza stosunek między wielkością rocznego przepływu wód odbiornika w punkcie zrzutu a roczną objętością ścieków komunalnych odprowadzanych z oczyszczalni;
- (18) „producent” oznacza każdego producenta, importera lub dystrybutora, który zawodowo wprowadza produkty do obrotu w państwie członkowskim, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość, jak określono w art. 2 ust. 7 dyrektywy 2011/83/UE;
- (19) „Organizacja Odpowiedzialności Producentów” oznacza organizację utworzoną wspólnie przez producentów w celu wypełnienia ich zobowiązań wynikających z art. 9;
- (20) „infrastruktura sanitarna” oznaczają urządzenia i usługi służące bezpiecznemu usuwaniu ludzkiego moczu, kału i krwi menstruacyjnej;
- (21) „oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe” oznacza zdolność mikroorganizmów do przeżycia lub wzrostu w obecności środka przeciwdrobnoustrojowego w stężeniu, które jest zwykle wystarczające do zahamowania lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;
- (22) „zainteresowana społeczność” oznacza społeczność, której dotyczą lub która może zostać dotknięta lub zainteresowana procedurami podejmowania decyzji w celu wykonania obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie, w tym organizacje pozarządowe promujące ochronę zdrowia ludzkiego lub środowisko;
- (23) „biopodłoże z tworzywa sztucznego” oznacza podłoże z tworzywa sztucznego wykorzystywane do rozwoju bakterii potrzebnych do oczyszczania ścieków komunalnych;
- (24) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu po raz pierwszy na rynku państwa członkowskiego.

Art.3 Systemy zbierania

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje o RLM 2 000 i więcej spełniały następujące wymagania:
 - a) są wyposażone w systemy zbierania
 - b) wszystkie ich źródła ścieków bytowych są podłączone do systemu zbierania.
2. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje o RLM w liczbie od 1 000 do 2 000 spełniały następujące wymogi:
 - a) są wyposażone w systemy zbierania;
 - b) wszystkie ich źródła ścieków bytowych są podłączone do systemu zbierania.
3. Systemy zbierania spełniają wymagania części A załącznika I.

Art.4 Systemy indywidualne

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3, jeżeli wyjątkowo ustanowienie systemu zbierania nie jest uzasadnione, ponieważ nie przyniosłoby żadnych korzyści dla środowiska lub wiązałoby się z nadmiernymi kosztami, państwa członkowskie zapewniają, aby miały zastosowanie indywidualne systemy oczyszczania ścieków komunalnych („systemy indywidualne”).
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy indywidualne były projektowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający co najmniej taki sam poziom oczyszczania, jak oczyszczanie drugiego i trzeciego stopnia, o którym mowa w art. 6 i 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby aglomeracje, w których wykorzystywane są systemy indywidualne, były zarejestrowane w rejestrze publicznym, a regularne kontrole tych systemów były przeprowadzane przez właściwe organy.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie minimalnych wymagań dotyczących projektu, działania i konserwacji systemów indywidualnych oraz określenia wymogów dotyczących regularnych inspekcji, o których mowa w art. w ust. 2 akapit drugi.
4. Państwa członkowskie, które stosują systemy indywidualne do oczyszczania ponad 2 % ładunku ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM 2 000 i powyżej przedstawia Komisji szczegółowe uzasadnienie zastosowania indywidualnych systemów w każdej z aglomeracji. Uzasadnienie to musi:
 - a) wykazać, że warunki korzystania z poszczególnych systemów określone w ust. 1 są spełnione;
 - b) opisać środki podjęte zgodnie z ust. 2;
 - c) wykazać zgodność z minimalnymi wymogami, o których mowa w ust. 3, w przypadku, gdy Komisja skorzystała z uprawnień przekazanych jej na mocy tego ustępu.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających format przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust 2.

Art. 3 Plany zintegrowanej gospodarki ściekami komunalnymi

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają ustanowienie zintegrowanego planu gospodarki ściekami komunalnymi dla aglomeracji o RLM 100 000 i powyżej.
2. Do dnia 31 grudnia 2025 r. państwa członkowskie sporządzą wykaz aglomeracji o RLM między 10 000 a 100 000, gdzie, biorąc pod uwagę dane historyczne i najnowocześniejsze prognozy klimatyczne, ma zastosowanie jeden lub więcej z następujących warunków:

- a) przelew wód burzowych lub spływy miejskie stwarzają zagrożenie dla środowiska lub zdrowia ludzkiego;
 - b) przelew wód burzowych stanowi ponad 1 % rocznego ładunku zebranych ścieków komunalnych, obliczonego przy suchej pogodzie;
 - c) przelew wód burzowych lub spływy miejskie uniemożliwiają spełnienie któregokolwiek z poniższych warunków:
 - (i) wymogów ustanowionych na mocy art. 5 dyrektywy (UE) 2020/2184;
 - (ii) wymogów określonych w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady 71;
 - (iii) wymogów określonych w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE 72;
 - (iv) celów środowiskowych określonych w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE.
- Państwa członkowskie dokonują przeglądu wykazu, o którym mowa w akapicie pierwszym, co pięć lat po jego ustanowieniu i aktualizują go w razie potrzeby.
3. Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają ustanowienie planu zintegrowanej gospodarki ściekami komunalnymi dla aglomeracji, o których mowa w ust. 2.
4. Plany zintegrowanej gospodarki ściekami komunalnymi są udostępniane Komisji na żądanie.
5. Plany zintegrowanej gospodarki ściekami komunalnymi zawierają co najmniej elementy określone w załączniku V.
6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu:
- a) określenia metodyki identyfikacji środków, o których mowa w załączniku V pkt 3 ;
 - b) zapewnienia metodyki określania alternatywnych wskaźników w celu sprawdzenia, czy osiągnięto orientacyjny cel redukcji zanieczyszczeń, o którym mowa w pkt 2 lit. a) załącznika V;
 - c) określenia formatu, w jakim plany zintegrowanej gospodarki ściekami komunalnymi mają być udostępniane Komisji na żądanie zgodnie z ust. 4.
- Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
7. Państwa członkowskie zapewniają przegląd planów zintegrowanej gospodarki ściekami komunalnymi co 5 lat po ich sporządzeniu iw razie konieczności ich aktualizację.

Art.6 Oczyszczanie wtórne

1. Dla aglomeracji o RLM 2 000 i powyżej, państwa członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne wprowadzane do systemu zbierania były poddawane wtórnemu oczyszczaniu zgodnie z ust. 3 lub równoważnemu oczyszczaniu przed zrzutem.
- Dla aglomeracji o RLM między 2 000 i 10 000 RLM które dokonują zrzutów do obszarów przybrzeżnych, obowiązek określony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania do dnia 31 grudnia 2027 r.
2. Dla aglomeracji o RLM między 1 000 i 2 000 RLM państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2030 r. ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania były poddawane wtórnemu oczyszczaniu zgodnie z ust. 3 lub równoważnemu oczyszczaniu przed odprowadzeniem.
3. Próby pobrane zgodnie z art. 21 i częścią D załącznika I do niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z wartościami parametrycznymi określonymi w tabeli 1 w części B załącznika I. Maksymalna dozwolona liczba prób, które nie odpowiadają wartościom parametrycznym tabeli 1 w części B załącznika I jest określona w tabeli 4 w części D załącznika I.

4. Obciążenie wyrażone w RLM oblicza się na podstawie maksymalnego średniego tygodniowego ładunku wpływającego do oczyszczalni ścieków komunalnych w ciągu roku, z wyłączeniem sytuacji nadzwyczajnych spowodowanych ulewnymi deszczami.

Art. 7 Oczyszczanie trzeciego stopnia

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają, aby zrzuty z 50 % oczyszczalni ścieków komunalnych przetwarzające ładunek o RLM wynoszący 100 000 i powyżej oraz niestosujące oczyszczania trzeciego stopnia w dniu [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy] podlegały oczyszczaniu trzeciego stopnia zgodnie z ust. 4.

Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych przetwarzające ładunek o RLM 100 000 i powyżej podlegały trzeciorzędnemu oczyszczaniu zgodnie z ust. 4.

2. Do dnia 31 grudnia 2025 r. państwa członkowskie ustanawiają na swoim terytorium wykaz obszarów wrażliwych na eutrofizację i aktualizują ten wykaz co pięć lat, począwszy od dnia 31 grudnia 2030 r. Wykaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje obszary określone w Załączniku II. Wymóg określony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania, jeżeli państwo członkowskie stosuje oczyszczanie trzeciego stopnia zgodnie z ust. 4 na całym swoim terytorium.

3. Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają, aby dla 50 % aglomeracji o RLM między 10 000 a 100 000, odprowadzających ścieki komunalne do systemów zbierania na obszarach uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, i niestosujących trzeciego stopnia oczyszczania w dniu [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy], ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania podlegały trzeciemu stopniowi oczyszczania przed odprowadzeniem do tych obszarów.

Do dnia 31 grudnia 2040 r. państwa członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania były poddawane trzeciemu stopniowi oczyszczania zgodnie z ust. 4, przed odprowadzeniem na obszary wymienione w wykazie, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do wszystkich aglomeracji pomiędzy 10 000 i 100 000 RLM.

4. Próby pobrane zgodnie z art. 21 i częścią D załącznika I do niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z wartościami parametrycznymi określonymi w tabeli 2 w części B załącznika I.

Maksymalną dozwoloną liczbę prób, które nie odpowiadają wartościom parametrycznym tabeli 2 w części B załącznika I przedstawiono w tabeli 4 w części D załącznika I. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu zmiany części B i D załącznika I, aby dostosować do postępu technicznego i naukowego wymagania i metody, o których mowa w akapicie drugim.

5. W drodze odstępstwa od ust. 3 i 4 państwa członkowskie mogą postanowić, że pojedyncza oczyszczalnia ścieków komunalnych znajdująca się na obszarze wymienionym w wykazie, o którym mowa w ust. 2, nie podlega wymogom określonym w ust. 3 i 4, jeżeli można wykazać, że minimalny procent redukcji całkowitego ładunku wpływającego do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych na tym obszarze wynosi:

a) 82,5 % dla fosforu ogólnego i 80 % dla azotu ogólnego do dnia 31 grudnia 2035 r.;

b) 90 % dla fosforu ogólnego i 85 % dla azotu ogólnego do dnia 31 grudnia 2040 r.

6. Dla zrzutów z oczyszczalni ścieków komunalnych o RLM 10 000 i powyżej do zlewni obszarów wrażliwych na eutrofizację, umieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, stosuje się również ust. 3, 4 i 5.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych znajdujących się na obszarze wymienionym w wykazie, o którym mowa w ust. 2, po jednej z

regularnych aktualizacji wykazu wymaganego na mocy tego ustępu, spełniały wymogi określone w ust. 3 i 4 w ciągu siedmiu lat od włączenia do tego wykazu.

Art. 8 Oczyszczanie czwartego stopnia

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają, aby 50 % zrzutów z oczyszczalni ścieków komunalnych oczyszczających ładunek o RLM równym 100 000 i powyżej było poddawane oczyszczaniu czwartego stopnia zgodnie z ust. 5.

Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych oczyszczające ładunek o RLM wynoszący 100 000 i powyżej podlegały oczyszczaniu czwartego stopnia zgodnie z ust. 5.

2. W dniu 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie będą miały sporządzony wykaz obszarów na swoim terytorium, na których stężenie lub akumulacja mikrozanieczyszczeń stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzi lub środowiska. Państwa członkowskie dokonują następnie przeglądu tego wykazu co pięć lat i w razie potrzeby aktualizują go.

Wykaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje następujące obszary, chyba że na podstawie oceny ryzyka można wykazać brak zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub środowiska na tych obszarach:

a) części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2020/2184;

b) wody w kąpieliskach objęte zakresem dyrektywy 2006/7/WE;

c) jeziora w rozumieniu art. 2 pkt 5 dyrektywy 2000/60/WE;

d) rzeki określone w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2000/60/WE lub inne ciek wodne, w których współczynnik rozcieńczenia wynosi poniżej 10;

e) obszary, na których prowadzona jest działalność w zakresie akwakultury zdefiniowana w art. 4 pkt 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013/73;

f) obszary, na których konieczne jest dodatkowe oczyszczanie w celu spełnienia wymogów określonych w dyrektywach 2000/60/WE i 2008/105/WE.

Ocenę ryzyka, o której mowa w akapicie drugim, przekazuje się Komisji na żądanie.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających format oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2 akapit drugi, oraz metodę, która ma być stosowana do tej oceny ryzyka. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

4. Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają, aby w 50 % aglomeracji o RLM między 10 000 a 100 000 ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania były poddawane oczyszczaniu czwartego stopnia zgodnie z ust. 5 przed ich odprowadzeniem do obszarów uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w ust. 2.

Do dnia 31 grudnia 2040 r. państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do wszystkich aglomeracji od 10 000 do 100 000 RLM ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania były poddawane oczyszczaniu czwartego stopnia zgodnie z ust. 5, przed odprowadzeniem na obszary wymienione w wykazie, o którym mowa w ust. 2.

5. Próby pobrane zgodnie z art. 21 i częścią D załącznika I do niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z wartościami parametrycznymi określonymi w tabeli 3 w części B załącznika I. Maksymalną dozwoloną liczbę prób, które nie odpowiadają wartościom parametrycznym tabeli 3 w części B załącznika I, przedstawiono w tabeli 4 w części D załącznika I.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu zmiany części B i D załącznika I, aby dostosować do postępu technicznego i naukowego wymagania i metody, o których mowa w akapicie drugim.

6. Do dnia 31 grudnia 2030 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze w celu ustanowienia metod monitorowania i pobierania prób, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w celu określenia obecności i ilości w ściekach komunalnych wskaźników określonych w tabeli 3 w części B załącznika I. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust.

Art.9 Rozszerzona odpowiedzialność producenta

1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby producenci, którzy wprowadzają do obrotu którykolwiek z produktów wymienionych w załączniku III, ponosili rozszerzoną odpowiedzialność producenta.

Takie środki zapewniają pokrycie przez tych producentów:

a) pełnych kosztów spełnienia wymogów określonych w art. 8, w tym kosztów oczyszczania czwartego stopnia ścieków komunalnych, w celu usunięcia mikrozanieczyszczeń pochodzących z produktów które wprowadzają na rynek i ich pozostałości, w celu monitorowania mikrozanieczyszczeń, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lit. a); oraz

b) kosztów gromadzenia i weryfikacji danych o produktach wprowadzonych do obrotu; oraz

c) innych kosztów wymaganych do wykonywania rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

2. Państwa członkowskie zwalniają producentów z ich rozszerzonej odpowiedzialności producenta na mocy ust. 1, jeżeli producenci mogą wykazać, że:

a) ilość produktu, którą wprowadzają do obrotu, wynosi poniżej 2 ton rocznie;

b) produkty, które wprowadzają do obrotu, nie powodują pod koniec ich życia powstawania mikrozanieczyszczeń w ściekach.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu ustanowienia szczegółowych kryteriów dotyczących jednolitego stosowania warunku określonego w ust. 2 lit. b) do określonych kategorii produktów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci, o których mowa w ust. 1, zbiorowo wykonywali swoją rozszerzoną odpowiedzialność producenta poprzez przystąpienie do organizacji odpowiedzialności producenta.

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) producenci, o których mowa w ust. 1, byli zobowiązani do przekazywania raz w roku organizacjom odpowiedzialności producenta:

(i) rocznych ilości produktów wymienionych w załączniku III, które wprowadzają do obrotu w kontekście ich działalności zawodowej;

(ii) informacji na temat szkodliwości produktów, o których mowa w ppkt (i), w ściekach pod koniec ich życia;

(iii) w stosownych przypadkach wykazu produktów zwolnionych zgodnie z ust. 2;

b) producenci, o których mowa w ust. 1, są zobowiązani do wnoszenia wkładu finansowego do organizacji odpowiedzialności producenta w celu pokrycia kosztów wynikających z ich rozszerzonej odpowiedzialności producenta;

c) wkład każdego producenta, o którym mowa w lit. b), ustala się na podstawie ilości i stopnia zagrożenia w ściekach produktów wprowadzanych do obrotu;

d) organizacje odpowiedzialności producenta podlegają corocznym niezależnym audytom zarządzania finansami, w tym ich zdolności do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 4, jakości i adekwatności informacji zebranych zgodnie z lit. a) oraz adekwatności zebranych składek w lit. b).

Art. 10 Minimalne wymogi wobec organizacji odpowiedzialności producenta

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby każda organizacja odpowiedzialności producenta ustanowiona na mocy art. 9 ust. 4:

- a) miała jasno określony zasięg geograficzny spójny z wymogami określonymi w art. 8;
- b) dysponowała niezbędnymi środkami finansowymi i organizacyjnymi do wypełnienia obowiązków producentów w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta;
- c) udostępniała publicznie informacje o:
 - (i) swojej własności i członkostwie;
 - (ii) wkładach finansowych wnoszonych przez producentów;
 - (iii) działaniach, które podejmuje każdego roku, w tym jasne informacje o sposobie wykorzystania środków finansowych.

2. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania, aby zapewnić wypełnianie obowiązków przez organizacje odpowiedzialności producenta, aby środki finansowe tych organizacji były właściwie wykorzystywane oraz aby wszystkie podmioty ponoszące rozszerzoną odpowiedzialność producenta przekazywały wiarygodne dane właściwym organom oraz, na żądanie, organizacjom odpowiedzialności producenta.

3. W przypadku, gdy na terytorium państwa członkowskiego istnieje wiele organizacji odpowiedzialności producenta, dane państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ niezależny od interesów prywatnych lub powierza nadzór nad wdrażaniem organowi publicznemu.

4. Państwo członkowskie zapewnia, aby producenci mający siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego i wprowadzający produkty na jego rynek:

- a) wyznaczyli osobę prawną lub fizyczną mającą siedzibę na jego terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania rozszerzonej odpowiedzialności producenta na jego terytorium; lub
- b) podjęli środki równoważne do lit. a).

5. Państwa członkowskie zapewniają regularny dialog między odpowiednimi zainteresowanymi stronami zaangażowanymi we wdrażanie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym producentami i dystrybutorami, organizacjami odpowiedzialności producenta, prywatnymi lub publicznymi operatorami oczyszczalni ścieków komunalnych, władzami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego.

Art. 11 Neutralność energetyczna komunalnych oczyszczalni ścieków

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie co cztery lata audytów energetycznych oczyszczalni ścieków komunalnych i systemów zbierania. Audyty te są przeprowadzane zgodnie z art. 8 dyrektywy 2012/27/UE i obejmują identyfikację potencjału opłacalnego wykorzystania lub produkcji energii odnawialnej, ze szczególnym uwzględnieniem identyfikacji i wykorzystania potencjału do produkcji biogazu, przy jednoczesnej redukcji emisji metanu. Pierwsze audyty przeprowadza się:

- a) do dnia 31 grudnia 2025 r., w przypadku oczyszczalni ścieków komunalnych oczyszczających ładunek 100 000 RLM i powyżej oraz systemy zbierania do nich podłączone;
- b) do dnia 31 grudnia 2030 r., w przypadku oczyszczalni ścieków komunalnych oczyszczających ładunek między 10 000 RLM i 100 000 RLM oraz systemy zbierania do nich połączone.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby całkowita roczna energia ze źródeł odnawialnych, zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001, wytwarzana na poziomie krajowym przez oczyszczalnie ścieków komunalnych oczyszczające ładunek o RLM wynoszący 10 000 i więcej odpowiada co najmniej:

- a) 50 % całkowitej rocznej energii zużywanej przez takie oczyszczalnie do dnia 31 grudnia 2030 r.;
- b) 75 % całkowitej rocznej energii zużywanej przez takie oczyszczalnie do dnia 31 grudnia 2035 r.;
- c) 100 % całkowitej rocznej energii zużywanej przez takie oczyszczalnie do dnia 31 grudnia 2040 r.

Art. 12 Współpraca międzynarodowa

1. Jeżeli zrzuty ścieków komunalnych z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego mają negatywny wpływ na wody znajdujące się na obszarze podlegającym jurysdykcji państwa członkowskiego, państwo członkowskie, którego wody są dotknięte, powiadamia o tym fakcie inne państwo członkowskie lub państwo trzecie oraz Komisję. Powiadomienie to jest natychmiastowe w przypadku incydentalnego zanieczyszczenia, które może znacząco wpłynąć na jednolite części wód znajdujące się poniżej.

Zainteresowane państwa członkowskie współpracują w celu zidentyfikowania przedmiotowych zrzutów oraz środków, jakie należy podjąć u źródła w celu ochrony wód, których to dotyczy, po to, aby zapewnić zgodność z niniejszą dyrektywą.

2. Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję o wszelkiej współpracy, o której mowa w ust. 1. Komisja uczestniczy w takiej współpracy na wniosek zainteresowanych państw członkowskich.

Art.13 Lokalne warunki klimatyczne

Państwa członkowskie zapewniają, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane zgodnie z wymogami określonymi w art. 6, 7 i 8 były projektowane, budowane, eksploatowane i konserwowane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność we wszystkich normalnych lokalnych warunkach klimatycznych. Przy projektowaniu instalacji należy uwzględnić sezonowe wahania obciążenia.

Art. 14 Zrzuty ścieków innych niż bytowe

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zrzuty ścieków innych niż bytowe do systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych podlegały uprzedniemu szczególnemu zezwoleniu właściwego organu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ:

- a) przed udzieleniem określonych zezwoleń konsultował się z operatorami systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych, do których odprowadzane są ścieki inne niż bytowe;

b) umożliwiał operatorom systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych odbierających ścieki inne niż bytowe wgląd na żądanie do konkretnych zezwoleń przyznanych na ich obszarach zlewni.

2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki, w tym przeglądy specjalnego zezwolenia, w celu identyfikacji źródeł zanieczyszczeń w ściekach innych niż bytowe, o których mowa w ust. 1, zapobiegania im i ograniczania ich, na ile to możliwe, w przypadku zaistnienia jednej z następujących sytuacji:

a) zidentyfikowano zanieczyszczenia na wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych w ramach monitorowania, o którym mowa w art. 21 ust. 3;

b) osady pochodzące z oczyszczania ścieków komunalnych powinny być wykorzystywane zgodnie z dyrektywą Rady 86/278/EWG74;

c) oczyszczone ścieki komunalne mają być ponownie wykorzystane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/741;

d) wody będące odbiornikiem są wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2020/2184;

e) zanieczyszczenie ścieków innych niż bytowe odprowadzanych do systemu zbierania lub oczyszczalni ścieków komunalnych stwarza zagrożenie dla funkcjonowania tego systemu lub oczyszczalni.

3. Szczególne zezwolenia, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać wymogi określone w części C załącznika I. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu zmiany części C załącznika I, aby dostosować go do postępu technicznego i naukowego w dziedzinie ochrony środowiska.

4. Szczególne zezwolenia, o których mowa w ust. 1, są poddawane przeglądowi i w razie potrzeby dostosowywane przynajmniej co 6 lat.

Art. 15 Odzysk wody i zrzuty ścieków komunalnych

1. Państwa członkowskie systematycznie promują ponowne wykorzystanie oczyszczonych ścieków ze wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych. Jeżeli oczyszczone ścieki są ponownie wykorzystywane do nawadniania w rolnictwie, muszą one spełniać wymogi ustanowione na mocy rozporządzenia (UE) 2020/741.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych podlegały specjalnemu zezwoleniu. Takie zezwolenie zapewnia spełnienie wymogów określonych w części B załącznika I.

3. Szczególne zezwolenia, o których mowa w ust. 2, są poddawane przeglądowi co najmniej co 6 lat i w razie potrzeby dostosowywane.

Art. 16 Biodegradowalne ścieki inne niż bytowe

Państwa członkowskie ustanawiają wymogi dotyczące odprowadzania biodegradowalnych ścieków innych niż bytowe, które są odpowiednie do charakteru danego przemysłu i zapewniają co najmniej taki sam poziom ochrony środowiska jak wymogi określone w części B załącznika I.

Wymogi, o których mowa w akapicie 1, mają zastosowanie, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) ścieki pochodzą z oczyszczalni o wydajności 4 000 RLM i powyżej, które należą do sektorów przemysłu wymienionych w załączniku IV i które nie prowadzą żadnej działalności wymienionej w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE75;

b) ścieki nie wpływają do oczyszczalni ścieków komunalnych przed ich odprowadzeniem do odbiornika wodnego („bezpośredni zrzut”).

Art. 17 Monitoring ścieków komunalnych

1. Państwa członkowskie monitorują obecność następujących parametrów dotyczących zdrowia publicznego w ściekach komunalnych:

- a) wirus SARS-CoV-2 i jego warianty;
- b) wirus polio;
- c) wirus grypy;
- d) nowo pojawiające się patogeny;
- e) zanieczyszczenia wzbudzające szczególny niepokój;
- f) wszelkie inne parametry dotyczące zdrowia publicznego, które właściwe organy państw członkowskich uznają za istotne do celów monitorowania.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie ustanawiają krajowy system stałej współpracy i koordynacji między właściwymi organami odpowiedzialnymi za zdrowie publiczne a właściwymi organami odpowiedzialnymi za oczyszczanie ścieków komunalnych w odniesieniu do:

- a) identyfikacji innych parametry niż określone w ust. 1, które mają być monitorowane w ściekach komunalnych;
- b) określenia miejsca i częstotliwości pobierania i analizy prób ścieków komunalnych w odniesieniu do każdego parametru zdrowia publicznego określonego zgodnie z ust. 1, z uwzględnieniem dostępnych danych dotyczących zdrowia i potrzeb w zakresie danych dotyczących zdrowia publicznego oraz, w stosownych przypadkach, lokalnej sytuacji epidemiologicznej;
- c) zorganizowania odpowiedniego i terminowego przekazywania wyników monitorowania właściwym organom odpowiedzialnym za zdrowie publiczne oraz unijnym platformom, jeżeli takie platformy są dostępne.

3. W przypadku ogłoszenia przez właściwy organ odpowiedzialny za zdrowie publiczne w państwie członkowskim stanu zagrożenia zdrowia publicznego z powodu SARS-CoV-2 obecność SARS-CoV-2 i jego wariantów jest monitorowana w ściekach komunalnych od co najmniej 70 % ludności kraju i pobiera się co najmniej jedną próbkę tygodniowo w przypadku aglomeracji o RLM 100 000 i więcej. Monitorowanie to trwa do momentu, gdy właściwy organ oświadczy, że stan zagrożenia zdrowia publicznego spowodowany SARS-CoV-2 ustał. Aby ustalić, czy istnieje stan zagrożenia zdrowia publicznego, właściwy organ uwzględnia oceny Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, decyzje Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) podjęte zgodnie z międzynarodowymi przepisami zdrowotnymi oraz decyzje Komisji przyjęte zgodnie z art. do art. 23 ust. 1 rozporządzenia .../... Parlamentu Europejskiego i Rady.

4. Do dnia 1 stycznia 2025 r., dla aglomeracji o RLM 100 000 i powyżej, państwa członkowskie zapewniają monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe co najmniej dwa razy w roku na wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych oraz, w stosownych przypadkach, w systemach zbierania. Komisja przyjmie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 28, aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie zharmonizowanej metodyki pomiaru oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w ściekach komunalnych.

5. Wyniki monitorowania, o którym mowa w niniejszym artykule, zgłasza się zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. g).

Art. 18 Ocena i zarządzanie ryzykiem

1. Do [ostatni dzień drugiego roku po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy] państwa członkowskie identyfikują zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzkiego powodowane przez zrzuty ścieków komunalnych oraz przynajmniej te, które odnoszą się do:

- a) jakości jednolitej części wód wykorzystywanej do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2020/2184;
- b) jakości wody w kąpieliskach objętej zakresem dyrektywy 2006/7/WE;
- c) dobrego stanu ekologicznego jednolitej części wód zgodnie z definicją w art. 2 pkt 22 dyrektywy 2000/60/WE;
- d) jakości jednolitej części wód, w której prowadzona jest działalność w zakresie akwakultury zdefiniowana w art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

2. Jeżeli ryzyko zostało zidentyfikowane zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, aby mu zaradzić. Obejmują one, w stosownych przypadkach, następujące środki:

- a) utworzenie systemów zbierania zgodnie z art. 3, dla aglomeracji o RLM poniżej 1 000;
- b) stosowanie wtórnego oczyszczania zgodnie z art. 6 do zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM poniżej 1 000;
- c) stosowanie trzeciego stopnia oczyszczania zgodnie z art. 7 do zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM poniżej 10 000;
- d) stosowanie czwartego stopnia oczyszczania zgodnie z art. 8 do zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM poniżej 10 000;
- e) ustanawianie planów zintegrowanej gospodarki ściekami komunalnymi zgodnie z art. 5 dla aglomeracji o RLM poniżej 10 000; przyjęcie środków, o których mowa w załączniku V;
- f) stosowanie bardziej rygorystycznych wymagań dotyczących oczyszczania zebranych ścieków komunalnych niż wymagania określone w załączniku 1 część B.

3. Identyfikacja ryzyka przeprowadzona zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu podlega przeglądowi co 5 lat. Podsumowanie zidentyfikowanych rodzajów ryzyka wraz z opisem środków przyjętych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu zostaje włączone do krajowych programów wdrażania, o których mowa w art. 23 i przekazane Komisji na żądanie.

Art.19 Dostęp do infrastruktury sanitarnej

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu poprawy dostępu do urządzeń sanitarnych dla wszystkich, w szczególności dla grup szczególnie wrażliwych i zmarginalizowanych.

W tym celu państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2027 r.:

- a) określają kategorie osób nieposiadających dostępu do urządzeń sanitarnych lub z ograniczonym dostępem do nich, w tym grupy szczególnie wrażliwe i marginalizowane, oraz podają przyczyny takiego braku dostępu;
- b) oceniają możliwości poprawy dostępu do urządzeń sanitarnych dla kategorii osób, o których mowa w lit. a);
- c) dla wszystkich aglomeracji o RLM równej 10 000 i powyżej, zachęcają do tworzenia w miejscach publicznych wystarczającej liczby swobodnie dostępnych urządzeń sanitarnych oraz, w szczególności dla kobiet, bezpiecznych.

Art. 20 Osad

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności dróg gospodarowania osadami z hierarchią postępowania z odpadami przewidzianą w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE. Takie drogi zwiększają zapobieganie, ponowne użycie i recykling zasobów oraz minimalizują negatywny wpływ na środowisko.

2. W celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, przez określenie minimalnych poziomów ponownego wykorzystania i recyklingu fosforu i azotu z osadów ściekowych, biorąc pod uwagę dostępne technologie odzysku fosforu i azotu.

Art.21 Monitorowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały:

a) zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych w celu sprawdzenia zgodności z wymogami części B załącznika I, zgodnie z metodami monitorowania i oceny wyników określonymi w części D załącznika I; monitorowanie to obejmuje ładunki i stężenia parametrów wymienionych w części B załącznika I;

b) ilości, skład i przeznaczenie osadów;

c) miejsce przeznaczenia oczyszczonych ścieków komunalnych, w tym udział wody odzyskanej;

d) wytworzone gazy cieplarniane oraz energia zużywana i wytwarzana przez oczyszczalnie ścieków komunalnych o RLM powyżej 10 000.

2. Dla wszystkich aglomeracji o RLM równej 10 000 i powyżej, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały stężenie i ładunki zanieczyszczeń pochodzących z przelewów burzowych i spływów miejskich odprowadzanych do jednolitych części wód.

3. W przypadku wszystkich aglomeracji o RLM powyżej 10 000 państwa członkowskie monitorują na wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych stężenie i ładunki w ściekach komunalnych następujących elementów:

a) zanieczyszczeń wymienionych w:

(i) załącznikach VIII i X do dyrektywy 2000/60/WE, załączniku do dyrektywy 2008/105/WE, załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE i części B załącznika II do dyrektywy 2006/118/WE;

(ii) załączniku do decyzji 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;

(iii) załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁷⁸;

(iv) załącznikach I i II do dyrektywy 86/278/EWG.

b) parametrów wymienionych w części B załącznika III do dyrektywy (UE) 2020/2184, jeżeli ścieki komunalne są odprowadzane w zlewni, o której mowa w art. 8 tej dyrektywy;

c) obecności mikroplastiku.

W przypadku wszystkich aglomeracji o RLM powyżej 10 000 państwa członkowskie monitorują obecność mikroplastiku w osadach.

Monitorowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym i drugim, przeprowadza się z następującą częstotliwością:

a) co najmniej dwie próby rocznie, z maksymalnie sześciomiesięcznym odstępem między próbami, w przypadku aglomeracji o RLM 100 000 i więcej;

b) co najmniej jedna próba co 2 lata w przypadku aglomeracji o RLM między 10 000; a 100 000.

W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 28, poprzez ustanowienie metody pomiaru mikrodrobin plastiku w ściekach komunalnych i osadach ściekowych.

Art.22 Informowanie o monitorowaniu wdrażania

1. Państwa członkowskie, wspierane przez Europejską Agencję Środowiska (EEA):

a) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje zebrane zgodnie z art. 21, w tym informacje dotyczące parametrów, o których mowa w art. 21 ust.1), lit. a) oraz wyniki testów w odniesieniu do kryteriów spełniony/niespełniony określonych w załączniku I część D, a następnie corocznie aktualizują ten zestaw danych;

b) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zestaw danych wskazujący odsetek ścieków komunalnych zbieranych i oczyszczanych zgodnie z art. 3, a następnie corocznie aktualizują ten zestaw danych;

c) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje o środkach podjętych w celu wykonania art. 4 ust. 4 oraz o odsetku ładunku ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM powyżej 2 000, które są oczyszczane w indywidualnych systemach, a następnie corocznie aktualizują ten zestaw danych;

d) do dnia 31 grudnia 2025 r. utworzą zbiór danych zawierający informacje na temat liczby pobranych prób oraz liczby prób pobranych zgodnie z częścią D załącznika I, które nie spełniły kryterium;

e) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zestaw danych zawierający informacje na temat emisji gazów cieplarnianych w podziale na różne gazy, jak również na temat całkowitej zużytej energii i energii odnawialnej wyprodukowanej przez każdą oczyszczalnię ścieków komunalnych o RLM 10 000 i powyżej; utworzą zestaw obliczeń odsetka osiągnięcia celów określonych w art. 11 ust. 2. Zestaw danych aktualizują corocznie;

f) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje o środkach podjętych zgodnie z załącznikiem V pkt 3, a następnie corocznie aktualizują ten zbiór danych;

g) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zestaw danych zawierający wyniki monitorowania, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 4, a następnie corocznie aktualizują ten zestaw danych;

h) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zestaw danych zawierający wykaz obszarów uznanych za wrażliwe na eutrofizację zgodnie z art. 7 ust. 2, a następnie aktualizują ten zestaw danych co 5 lat;

e) do dnia 31 grudnia 2030 r. tworzą zbiór danych zawierający wykaz obszarów określonych jako obszary, na których stężenie lub nagromadzenie mikrozanieczyszczeń stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub środowiska zgodnie z art. 8 ust. 2, następnie aktualizują ten zbiór danych co 5 lat;

j) do dnia 12 stycznia 2029 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje na temat środków podjętych w celu poprawy dostępu do infrastruktury sanitarnej zgodnie z art. 19, w tym informacje na temat odsetka ludności mającej dostęp do infrastruktury sanitarnej, następnie aktualizują ten zbiór danych co 6 lat.

2. Państwa członkowskie zapewniają Komisji i EEA stały dostęp do zbiorów danych, o których mowa w ust. 1.

3. Informacje przekazywane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 166/2006 muszą być uwzględnione przy składaniu sprawozdań wymaganych na mocy niniejszego artykułu. W odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 1, EEA

zapewnia społeczeństwu dostęp do odpowiednich danych za pośrednictwem Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 2006/166.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających format informacji, które należy przekazać zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust.

Art. 23 Narodowy program wdrażania

1. Do dnia [ostatni dzień dwudziestego trzeciego miesiąca po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy] państwa członkowskie ustanawiają krajowy program wdrażania niniejszej dyrektywy.

Programy te obejmują:

- a) ocenę poziomu wykonania art. 3–8;
- b) określenie i zaplanowanie inwestycji wymaganych do wdrożenia niniejszej dyrektywy dla każdej aglomeracji, w tym orientacyjne szacunki finansowe i uszeregowanie pod względem ważności tych inwestycji w odniesieniu do wielkości aglomeracji i wpływu nieoczyszczonych ścieków komunalnych na środowisko;
- c) oszacowanie inwestycji koniecznych do odnowienia istniejącej miejskiej infrastruktury kanalizacyjnej, w tym systemów zbierania, na podstawie ich wieku i stawek amortyzacji;
- d) identyfikacja lub przynajmniej wskazanie potencjalnych źródeł finansowania publicznego, jeśli jest to konieczne w celu uzupełnienia opłat pobieranych od użytkowników

2. Do dnia [ostatni dzień trzydziestego piątego miesiąca po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy] państwa członkowskie przedstawiają Komisji narodowe programy wdrażania, chyba że na podstawie wyników monitorowania, o których mowa w art. 21, wykażą zgodność z art. 3–8.

3. Państwa członkowskie aktualizują swoje krajowe programy wdrażania co najmniej raz na 5 lat. Przedkładają je Komisji do dnia 31 grudnia, chyba że mogą wykazać, zgodność z art. 3–8.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających metody i formaty składania krajowych programów wdrażania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust.

Art. 24 Informowanie opinii publicznej

1. Państwa członkowskie zapewniają w każdej aglomeracji publiczne, w sposób przyjazny dla użytkownika i dostosowany do potrzeb, udostępnianie online odpowiednich i aktualnych informacji na temat zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych. Informacje obejmują co najmniej dane wymienione w załączniku VI.

Informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się również w inny sposób, na uzasadniony wniosek.

2. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, że wszystkie osoby podłączone do systemów zbierania regularnie i co najmniej raz w roku otrzymują w najbardziej odpowiedniej formie, w tym na fakturze lub za pomocą inteligentnych aplikacji, bez konieczności zwracania się o to, następujące informacje:

- a) informacje na temat zgodności zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych z art. 3, 4, 6, 7 i 8, w tym porównanie rzeczywistych emisji zanieczyszczeń do odbiorników z wartościami dopuszczalnymi określonymi w tabelach 1 i 2 i 3 załącznika I;

- b) ilość lub szacunki ilości ścieków komunalnych odbieranych i oczyszczanych w ciągu roku lub okresu rozliczeniowego dla gospodarstwa domowego lub podmiotu przyłączonego, w metrach sześciennych wraz z rocznymi trendami i ceną odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych dla gospodarstwa domowego (koszt za litr i metr sześcienny);
- c) porównanie rocznej objętości ładunku ścieków komunalnych odbieranych i oczyszczanych przez gospodarstwo domowe w ciągu roku oraz wskazanie średniej objętości dla gospodarstwa domowego w danej aglomeracji;
- d) link do treści online, o których mowa w ust. 1.

3. W celu dostosowania tych wymogów do postępu technicznego i dostępności danych w terenie, Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z procedurą określoną w art. 27 w celu zmiany ust. 2 i załącznika VI poprzez aktualizację informacji, które mają być udostępniane opinii publicznej w Internecie oraz osobom podłączonym do systemów zbierania.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające format i metody przedstawiania informacji, które należy przekazać zgodnie z ust. 1 i 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust.

Art. 25 Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Zgodnie z odpowiednim krajowym systemem prawnym Państwa członkowskie zapewniają członkom zainteresowanej społeczności, dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym na mocy ustawy w celu zakwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań podlegających art. 6, 7 lub 8 niniejszej dyrektywy, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) mają wystarczający interes;
- b) podtrzymują naruszenie prawa, jeżeli administracyjne prawo proceduralne państwa członkowskiego wymaga tego jako warunku wstępnego.

Procedura odwoławcza jest sprawiedliwa, przejrzysta, terminowa i niezbyt kosztowna oraz zapewnia odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym, w stosownych przypadkach, nakaz sądowy.

2. Państwa członkowskie określają, na jakim etapie można zaskarżyć decyzje, działania lub zaniechania, o których mowa w ust. 1.

Art. 26 Odszkodowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku wystąpienia szkody dla zdrowia ludzkiego w wyniku naruszenia środków krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą osoby, których to dotyczy, miały prawo do dochodzenia i uzyskania odszkodowania za tę szkodę od odpowiednich osób fizycznych lub prawnych oraz, w stosownych przypadkach, od odpowiednich właściwych organów odpowiedzialnych za naruszenie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby jako część zainteresowanej społeczności organizacje pozarządowe promujące ochronę zdrowia ludzkiego lub środowiska i spełniające wszelkie wymogi prawa krajowego, mogły reprezentować osoby, których to dotyczy, i wnosić pozwy zbiorowe o odszkodowanie. Państwa członkowskie zapewniają, aby roszczenia z tytułu naruszenia prowadzącego do szkody nie mogły być dochodzone dwukrotnie przez osoby, których to dotyczy, oraz przez organizacje pozarządowe, o których mowa w niniejszym ustępie.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe przepisy i procedury dotyczące roszczeń odszkodowawczych były opracowywane i stosowane w taki sposób, aby nie uniemożliwiały ani nadmiernie nie utrudniały wykonywania prawa do odszkodowania za szkody spowodowane naruszeniem zgodnie z ust. 1
4. W przypadku roszczenia o odszkodowanie zgodnie z ust. 1, popartego dowodami, z których można domniemywać związek przyczynowy między szkodą a naruszeniem, państwa członkowskie zapewniają, aby na osobie odpowiedzialnej za naruszenie spoczywał obowiązek udowodnienia, że naruszenie nie spowodowało szkody ani się do niej nie przyczyniło.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby terminy przedawnienia roszczeń odszkodowawczych, o których mowa w ust. 1, nie były krótsze niż 5 lat. Terminy takie nie rozpoczynają biegu, zanim naruszenie ustanie, a osoba ubiegająca się o odszkodowanie wie, że poniosła szkodę w wyniku naruszenia zgodnie z ust. 1.

Art. 27 Wykonywanie delegacji

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 6 ust.3, art. 7 ust.4, art.8 ust 5, art.14 ust.3, art.20 ust.2 i art.24 ust.3. powierza się Komisji na okres pięciu lat od [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
- 3, Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art 4 ust. 3, 6 ust.3, 7 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 14 ust. 3, art. 20 ust. 2 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kładzie kres przekazaniu uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po opublikowaniu decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w niej późniejszym terminie. Nie ma to wpływu na ważność jakichkolwiek aktów delegowanych, które już obowiązują.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja zasięga opinii ekspertów wyznaczonych przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.
- 6 Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 14 ust. 3, 20 ust.2 lub 24 ust.3 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Art.28 Komitet

1. Komisję wspomaga komitet ds. dostosowania do postępu naukowo-technicznego oraz wdrożenia dyrektywy w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Art. 29 Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania. Przewidziane kary są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Obejmują one, w stosownych przypadkach, kary finansowe proporcjonalne do obrotów osoby prawnej lub wynagrodzenia osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia, z uwzględnieniem specyfiki małych i średnich przedsiębiorstw.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby kary ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem odpowiednio uwzględniały:

- a) charakter, wagę i zakres naruszenia;
- b) umyślny lub dopuszczający się zaniedbania charakter naruszenia;
- c) społeczność lub środowisko, których dotyczy naruszenie, mając na uwadze wpływ naruszenia na cel, jakim jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

3. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję o zasadach i środkach, o których mowa w ust. 1, oraz o wszelkich późniejszych zmianach ich dotyczących.

Art.30 Ewaluacja

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. i do dnia 31 grudnia 2040 r. Komisja przeprowadzi ocenę niniejszej dyrektywy w oparciu w szczególności o następujące elementy:

- a) doświadczenia zdobyte podczas wdrażania niniejszej dyrektywy;
- b) zbiory danych, o których mowa w art. 22 ust. 1;
- c) odpowiednie dane naukowe, analityczne i epidemiologiczne, w tym wyniki projektów badawczych finansowanych przez Unię;
- d) zalecenia WHO, jeśli są dostępne;
- e) analizę ewentualnej potrzeby dostosowania wykazu produktów, które mają być objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta, do ewolucji asortymentu produktów wprowadzanych do obrotu, poprawy wiedzy na temat obecności mikrozanieczyszczeń w ściekach i ich wpływu na zdrowia publicznego i środowiska oraz dane wynikające z nowych obowiązków monitorowania mikrozanieczyszczeń na wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych.

Komisja przedstawia sprawozdanie w sprawie głównych ustaleń oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi.

Art. 31 Przegląd

Co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy, któremu towarzyszą, jeśli Komisja uzna to za stosowne, odpowiednie wnioski legislacyjne.

Art. 32

Przepisy uchylające i przejściowe

1. Dyrektywa 91/271/WE, zmieniona aktami wymienionymi w części A załącznika VII do niniejszej dyrektywy, traci moc ze skutkiem od dnia [pierwszy dzień dwudziestego czwartego miesiąca po dacie wejście w życie niniejszej dyrektywy] bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w części B załącznika VII do niniejszej dyrektywy.
2. Art. 3 ust. 1 i art. 6 ust. 1 stosuje się od dnia 31 grudnia 2027 r. w odniesieniu do Majotty.
3. W przypadku zrzutów ścieków komunalnych, które są oczyszczane przez oczyszczalnie ścieków komunalnych o 100 000 RLM i powyżej oraz które nie muszą spełniać wymogów określonych w art. 7 ust. 1 do dnia 31 grudnia 2030 r., art. 5 dyrektywy Rady 91/271/WE stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2035 r. W przypadku zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000, od których nie wymaga się spełnienia wymogów określonych w art. 7 ust. 3 do dnia 31 grudnia 2035 r., art. 5 dyrektywy Rady 91/271/WE stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2040 r.
4. Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji w załączniku [VIII].

Art.33 Transpozycja

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. [...] i załączników [...] [zob. artykuły i załączniki, które zostały zasadniczo zmienione w porównaniu z uchylonymi dyrektywami] do dnia [ostatni dzień dwudziestego trzeciego miesiąca po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Tekst tych środków niezwłocznie przekazują Komisji.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie do ich urzędowej publikacji. Zawierają one również oświadczenie, że odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą w obowiązujących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Art. 34

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuły [...] i załączniki [...] [odnoszą się do artykułów i załączników, które pozostają niezmienione w porównaniu z uchyloną dyrektywą] stosuje się od [...] [pierwszy dzień dwudziestego czwartego miesiąca po data wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

Art. 35

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady